

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.669/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kárpáti Miklós Ügyvédi Iroda (1136 Budapest, Balzac u. 43. félemelet 1., ügyintéző: Dr. Kárpáti Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Nikházy és Társa Ügyvédi Iroda (3525 Miskolc, Dózsa Gy. út 7., ügyintéző: Dr. Nikházy László ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperes neve, címe I. rendű és a III. rendű alperes neve, címe III. rendű** alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása, jogkövetkezményének alkalmazása és közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. július 7-én meghozott 10.P.22.163/2007/26. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezés alapján - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. és a III. rendű alpereseknek külön-külön 15 000 - 15 000 (Tizenötezer-tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a pert eredetileg az I. rendű alperes és a B. Megyei Önkormányzat, mint II. rendű alperes ellen indította. A keresetét utóbb kiterjesztette a III. rendű alperesre, egyidejűleg a II. rendű alperessel szemben a keresetétől elállt. Ezért az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben megszüntette a pert a 2008. március 4-én hozott 5. sorszámú, jogerős végzésében.

Az elsőfokú ítéletben megállapított releváns tényállás szerint az 1988-ban született felperesnél az óvoda befejezése után 1994. májusában a III. rendű alperes intézménye a B. Megyei **T. K. V. Sz.** Bizottság iskolaérettségi vizsgálatot végzett. A bizottság komplex vizsgálat alapján szakvéleményében megállapította, hogy a felperes debilis, fejlesztése csak eltérő tanterv mellett lehetséges. Ezért az általános iskola speciális szakiskola és diákotthon előkészítő csoportjába való beiskolázását javasolták. A felperes törvényes képviselője a vizsgálat eredményéről tájékoztatást kapott, azt elfogadta és a felperest a

sajátos nevelési igényű gyermekek nevelésével, oktatásával foglalkozó I. rendű alperes intézményébe íratta be, ahol a felperes a 8. osztályt elvégezte, majd a 2004/2005. tanévben szakiskolai tanulmányokba is kezdett, az iskolából 2004. október 20-ával kimaradt.

Az I. rendű alpereshez kerülésekor a felperes súlyosan beszédhibás volt, erősen elmaradott szűk szókinccsel rendelkezett, ami a tanulás szempontjából jelentős akadályt jelentett számára. A finom motoros mozgással probléma volt, körülbelül 2 évig nagyon lassan fejlődött ezen a téren, majd ezt követően felgyorsult a fejlődése. Olvasni is nagyon lassan tanult meg, az 1. osztályban „megfelelt” értékelést, a 2. osztályban „közepest” kapott, ami akkor annyit jelentett, hogy lassú ütemben, szótagolva volt képes olvasni. 5. osztályra azonban az olvasási készsége feljavult, történelem és természetismeret tantárgyakat képes volt olvasásos tanulási úton elsajátítani. Szépen írt, de sok helyesírási, grammatikai hibával, a nyelvtanban nagyon lassan fejlődött.

Sem a felperest, sem a felperes szüleit nem tájékoztatták arról, hogy a III. rendű alperes részéről végzett szakértői vizsgálat ellen rendkívüli, majd jogszabályi változások folytán rendes jogorvoslattal élhetnek, bármikor kezdeményezhetik újabb szakértői vizsgálat elvégzését.

A felperesnél kontrollvizsgálatot nem végeztek.

A felperes módosított és pontosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy;

- a III. rendű alperes azzal, hogy - „A képzési kötelezettségről és a Pedagógiai Szakszolgálatról” szóló 14/1994. (VI. 24.) MKM rendelet (a továbbiakban: R.) vonatkozó szabályainak megszegésével - megalapozatlanul tett javaslatot az I. rendű alpereshez történő beiskolázására, illetve az I. rendű alperes oktatási intézményébe történő beiskolázásával, valamint azzal, hogy elmulasztották a rendes oktatásba történő visszahelyezését a Ptk. 76. §-a alapján megsértették az emberi méltóságát és a hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő személyiségi jogát;

- az I. és a III. rendű alperesek „A közoktatásról” szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Közokt.tv.) 77. § (3) bekezdésébe, 76. §-ába ütközően nem biztosították számára, hogy a képességeinek, érdeklődésének, adottságainak megfelelő nevelésben és oktatásban részesüljön (ami a Közokt.tv. 4. § (7) bekezdés b) pont, 10. § (3) bekezdésében biztosított joga);

- a III. rendű alperes 2004. január 27-ig a Közokt.tv. 4. § (7) bekezdésébe, ezt követően pedig „Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról” szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. § b), c), e), p) és q) pontjaiba, valamint 27. § (2) bekezdés a) pontjába is ütközően a felperest közvetve hátrányosan megkülönböztette, amikor hátrányos helyzete, illetve etnikai hovatartozása okán enyhe fokban értelmi fogyatékosnak minősítette.

Kérte az alperesek kötelezését a sérelmes helyzet saját költségükön történő megszüntetésére és - a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján a jogsértést megelőző állapot felzárkóztatása útján történő - helyreállítására, valamint 1 000 000 forint nem vagyoni kártérítés és ezen összeg törvényes kamatai egyetemleges megfizetésére.

A keresete alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy 2005. szeptember 15-én **B. I.** klinikai szakpszichológus, közoktatási szakértő és **P. B.** gyógypedagógus megvizsgálták és szakvéleményükben kijelentették, hogy nem fogyatékos, ép elméjű, normál iskolában oktatható. Álláspontja szerint ebből egyértelműen következik; téves, nem kellő körültekintéssel elvégzett vizsgálata alapján a III. rendű alperes megalapozatlan javaslatot tett az eltérő tantervű iskolában való oktatására, az I. rendű alperes pedig azzal követett el jogsértést, hogy nem kellő gondossággal végzett nevelő-oktató munkája során nem ismerte fel, hogy a felperes normális képességű tanuló, akit csak hátráltat a speciális igényekhez igazított közoktatási formában való iskoláztatása. Az eltérő tantervű oktatás csökkentett szintű elvárásai az átadott ismeretanyag korlátozott mennyisége a társadalmi életben való részvételét jelentősen megnehezítette, továbbtanulási lehetőségei beszűkültek, így csupán nem versenyképes szakmát oktató szakiskolában tud továbbtanulni. Személyiségfejlődését is súlyosan hátráltatta az a tudat, hogy a kortársaihoz képest jelentősen gyengébb értelmi képességű, hivatalosan értelmi fogyatékosnak minősül. Ez önértékelési zavart okozott, fejlődő személyisége, öntudata e megbélyegzettség jegyében alakult ki. Az emberi méltósághoz való jog súlyos sérelmét az jelentette, hogy értelmi képességei dacára kizárták a hasonló egészséges tanulókat megillető alapfokú oktatásból. A nem vagyoni kártérítés iránti igénye (konjunktív) jogalapjaként hivatkozott arra is, hogy a Közokt.tv. 77. § (3) bekezdése értelmében az I. rendű alperes a tanulói jogviszonyával, illetve a gyakorlati képzéssel összefüggésben okozott kárért vétkességre tekintet nélkül teljes mértékben felel, továbbá arra is, hogy a III. rendű alperes tanulási képességet vizsgáló szakértői bizottságának felperesre vonatkozó sérelmezett javaslata 2004. június 29-ig rendes jogorvoslattal (fellebbezéssel) nem volt támadható, egyfokú eljárás során meghozott államigazgatási aktusnak minősült, így a felperesre vonatkozóan a keresetben részletezettek szerint jogsértő javaslat miatt a III. rendű alperes a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján közigazgatási jogkörben okozott kár miatt is kártérítési felelősséggel tartozik.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy eljárása minden tekintetben megfelelt az irányadó jogszabályoknak. A felperest az intézményébe független - a III. rendű alperes szakértői bizottsága által 1994. május 30-án végzett szakértői vizsgálat eredményeként adott - szakvélemény alapján vette fel, amely szakértői véleménnyel a szülő is egyetértett. A szakvélemény a felperest sajátos nevelési igényű gyermeknek minősítette, így őt az I. rendű alperes a Közokt.tv. 66. § (2) bekezdése alapján köteles volt beiskolázni, felvételi kérelmének elutasítására csak helyhiány miatt kerülhetett volna sor.

A szakvélemény alapján a felperes részére - szakvéleményben megállapított - speciális igényéhez igazodó egyénre szabott fejlesztést biztosított. A felperessel szemben megkülönböztetést sem szociális helyzete, sem etnikai származása, sem vagyoni helyzete miatt nem alkalmazott, életpályáján nem akadályozta, a fejlesztő pedagógiai segítség pedig hozzájárult a tanulási akadályai leküzdéséhez. A felperes szülei az iskoláztatás során nem kifogásolták az oktatást, a gyermek visszahelyezését nem kezdeményezték, holott erre lehetőségük lett volna.

A III. rendű alperes állította, hogy a felperes vizsgálata során a szakértői bizottság a vizsgálat rendje, az alkalmazott vizsgálati módszerek tekintetében a jogszabályi

előírásoknak megfelelően, szakszerűen járt el, a felperesre vonatkozó szakértői javaslata megalapozott volt, a felperes szülei felé pedig tájékoztatási kötelezettsége nem volt.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően 26. sorszám alatt meghozott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és III. rendű alpereseknek egyetemlegesen 80 000 forint + 25 % ÁFA perköltséget. Megállapította, hogy a 165 000 forint le nem rótt eljárási illetéket, valamint 205 000 forint szakértői költséget a felperes helyett az állam visel.

Az alperesek által becsatolt okiratok és **H. A.-né** érdektelen tanú vallomása alapján megállapította, hogy a felperes szüleit a szakértői vizsgálaton való részvétel lehetőségéről tájékoztatták, de a szakértői vizsgálat eredményével kapcsolatos rendkívüli jogorvoslatról nem kaptak értesítést. Az I. és III. rendű alperesek jogellenesen jártak el, amikor a rendkívüli (majd jogszabályváltozás után) rendes jogorvoslatról nem tájékoztatták a felperes törvényes képviselőjét és akkor is, amikor az I. rendű alperes kezdeményezésének hiányában nem fogantatosítottak további szakértői vizsgálatot. A jogellenes magatartásaikkal ok-okozati összefüggésben azonban a felperesnek kára nem keletkezett, ennek hiányában pedig a Ptk. 349. §-a alapján - a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt - előterjesztett kereset alaptalan.

A perben kirendelt ELTE Gyakorló Gyógypedagógiai Szolgáltató Intézmény Gyakorló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottságának szakvéleménye (a továbbiakban: perbeli szakvélemény) alapján megállapította, hogy a III. rendű alperesnek a felperes eltérő tantervű iskolába helyezésére vonatkozó szakmai javaslata minden szempontból megalapozott volt. A III. rendű alperes által fogantatosított vizsgálati módszerek és szakértői ténymegállapítások ugyanis aggálytalanok és a vizsgálat eredménye a felperesnél enyhe értelmi fogyatékossgot és felső határeseti mentális övezetet állapított meg. A perbeli szakvélemény is megerősítette, hogy a felperes értelmi szintje, melyben nem megállapítható mértékben kedvezőtlen szocio-kulturális háttere is közrehatott, csak eltérő tantervű általános iskolai oktatás megkezdését indokolta. Ezt a felperes a per során elvégzett személyes vizsgálata és mentális státusza is igazolta. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a képességének és értelmi szintjének megfelelő szintű oktatásban részesült az I. rendű alperesnél, az általános iskola befejezése után a szakiskolai tanulmányait megkezdte (majd tanulmányaival önként felhagyott), így hátrányos helyzetbe nem került.

Az elsőfokú bíróság szerint a felperes csupán állította, de nem bizonyította az etnikai, nemzetiségi hovatartozása miatti hátrányos megkülönböztetését, mindezekre tekintettel a keresete megalapozatlan volt.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és valamennyi kereseti kérelem teljesítése érdekében. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a keresete alapján részben megállapította az I. és III. rendű alperesek jogellenes magatartását, ennek ellenére annak jogkövetkezményeit mégsem vont le. Hivatkozott arra, hogy a jogorvoslati jogról való

tájékoztatás többszöri elmaradása önmagában elégséges arra, hogy a bíróság a kereseti kérelmének (legalább részben) helyt adó döntést hozzon és megállapítsa a jogellenességet. Hangsúlyozta, annak eldöntése, történt-e személyiségi jogsértés jogkérdésnek minősül, nem tartozik a szakértői hatáskörébe. Fellebbezése szerint, ellentétben a szakértői véleményben leírtakkal, a személyhez fűződő jogai sérültek, „teljesen egyértelmű, őt nem kellett volna fogyatékosokkal foglalkozó oktatási intézménybe utalni, de mert ez megtörtént, így nem kapott megfelelő oktatást, amely a szakvéleményben rögzített eredményre vezetett”.

Az I. és III. rendű alperesek az ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helyes indokai szerinti helybenhagyását, és javukra másodfokú perköltség megállapítását kérték. Hangsúlyozták, a tankötelezetté vált felperes szakértői vizsgálatát a szülei kezdeményezték. A bíróság által beszerzett igazságügyi szakértői vélemény szerint a III. rendű alperes által végzett vizsgálat jogszerű és szakszerű, az annak eredménye alapján adott szakvélemény pedig megalapozott volt. A felperest a perben kirendelt szakértő által elvégzett vizsgálat alapján is enyhe értelmi fogyatékosnak és felső határeset-jellegű értelmi fejlettségi övezetbe eső mentális teljesítmények jellemzik, amelynek következtében tanulásban akadályozottnak tekinthető. Mindezek alapján pedig az I. rendű alperes eltérő tantervű oktatásába történő beiskolázásának javaslata szakszerű, megalapozott volt, azt a felperes törvényes képviselője megismerte és azzal egyetértett. A fellebbezéssel szemben az is egyértelműen bizonyítást nyert, hogy a felperes az I. rendű alperesnél életkorának és fejlettségi szintjének megfelelő oktatásban részesült.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a felperes kereseti kérelmeinek elbírálásához a releváns tényállást megállapította, az alapján érdemben is helyesen döntött, a felperes keresetét elutasító ítélet indokolását azonban az ítélet tábla - részben a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel - a következők szerint helyesbíti, illetőleg egészíti ki:

A felperes a keresetindítással az eltérő tantervű oktatásban részesítésével összefüggésben alapvetően a személyiségét, a személyiségi jogait ért sérelem miatt kért jogorvoslatot az alperesekkel szemben.

A személyiségi sérelem orvoslására a polgári jogi személyiségvédelmi szabályok az irányadók. Az Alkotmány 54. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaságban minden embernek vele született joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit sem lehet önkényesen megfosztani. Az Alkotmánnyal összhangban a Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti az emberi méltóság megsértése is.

Az emberi méltóság megsértése akkor állapítható meg, ha az érintett személyt nem önbecsülésének és az emberi érintkezési normák követelményeinek megfelelő elbírálásban részesítik, emberi mivoltában megalázzák, hátrányos helyzetbe hozzák. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.51.450/2009/4. számú döntésében kifejtette; az a megkülönböztetés sérti az

emberi méltóságot, amely önkényes, vagyis tárgyilagos mérlegelés szerint nincs ésszerű indoka.

Az értelmi fogyatékosná nyilvánítás elmeállapotbeli csökkent értékűséget fejez ki. Ha valakit értelmi fogyatékosnak neveznek, azzal társadalmi értékelése csökken, személyiségének a társadalomban való érvényesülése korlátozottá válhat. Az tehát, akit alaptalanul nyilvánítottak értelmi fogyatékosnak, a Ptk. 76. §-a alapján személyiségvédelmi igényt érvényesíthet.

A normál oktatás helyett eltérő tantervű oktatásba való helyezés (vagy a normál oktatásból eltérő tantervű oktatásba való áthelyezés) a Közokt.tv. 30. §-ában és az R.-ben szabályozott sajátos igazgatási jogviszony keretei között történhet.

A Közokt.tv. 30. § (tárgyidőszakban hatályos) rendelkezése szerint a testi, az érzékszervi, az enyhe- vagy középsúlyos értelmi, a beszéd- vagy más fogyatékos gyermeknek, tanulónak joga az, hogy az állapotának megfelelő iskolai nevelésben és oktatásban részesüljön attól kezdődően, hogy fogyatékoságát megállapították.

Az R. a pedagógiai szakszolgálati intézmények keretei között működő szakértői és rehabilitációs bizottságok kötelezettségévé (feladatává) tette, hogy a - egyebek között - testi, érzékszervi, értelmi, beszéd- és más fogyatékoság fennállásának vizsgálatát a Közokt.tv. 30. §-ában meghatározott képzési kötelezettség fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása érdekében a törvény (és az R.) alkalmazása szempontjából fogyatékos gyermeknek, tanulónak a testi, az érzékszervi, az enyhe- vagy középsúlyos értelmi és a beszéd-fogyatékos gyermek mellett az ún. „más fogyatékos” gyermeket és tanulót kellett tekinteni. A Közokt.tv. 1994. május 30-án hatályos 121. § (1) bekezdés k) pontja szerint e törvény alkalmazásában más fogyatékos gyermek, tanuló: a halmozottan fogyatékos, továbbá az ép intellektusú és ép érzékszervű, a kapcsolatteremtésben, kommunikációban súlyosan gátolt gyermek, tanuló, mint például az autista, dyslexia-dysgráfiás, dyscalculiás, POS szindrómás, dysphasiás, spina bifidás, astheniás.

Mindezeket figyelembe véve a jelen perben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, megállapítható-e az alperesek részéről a felperes értelmi fogyatékosná nyilvánítása, amennyiben igen, az megalapozottan, a felperes érdekében történt-e vagy sem.

Tény, hogy az alperes B. Megyei **T. K. V. Sz.** Bizottsága az 1994. májusában elvégzett gyógypedagógiai-pszichológiai és orvosi vizsgálat eredményeit figyelembe véve a felperesnél enyhe értelmi fogyatékoságot állapított meg (aminek alapján az általános iskola speciális szakiskola és diákotthon előkészítő csoportjába javasolta). A perben beszerzett (az ELTE Gyakorló Gyógypedagógiai Szolgáltató Intézmény Gyakorló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottsága által készített) szakértői vélemény kifejezetten megerősítette a szakértői bizottságnak azt a szakvéleményét, amely szerint a felperes enyhe értelmi fogyatékos, amelynek következtében tanulásban akadályozottnak tekinthető. Szükség volt tehát arra, hogy eltérő tanterv szerint tanuljon. Mindezekből az következik, hogy a felperes esetében az I. rendű alperes, mint speciális tantervű iskola kijelölésére nem önkényesen, hanem jogszerűen, a vizsgálatok időpontjában irányadó jogszabályok és az országosan elfogadott protokoll szerint elvégzett vizsgálat eredményeként megállapított és az eltérő tanterv melletti fejlesztést (a 2003. szeptember 1-je után alkalmazandó szóhasználatnál „sajátos nevelési igény”) megalapozó enyhe értelmi fogyatékoságára

visszavezethető okból került sor. Ez pedig a Ptk. 76. §-ában szabályozott, az emberi méltósághoz való személyiségi joga megsértésének megállapítására nem adott alapot.

Az I. rendű alperest a III. rendű alperes szakértői bizottsága jelölte ki a felperes számára fogadó intézménnyé. A Közokt.tv. 66. § (2) bekezdése kötelezte a kijelölt iskolát a feladatellátási kötelezettség körében a tanköteles tanulók fel-, illetőleg átvételére, azt a kijelölt iskola csak helyhiány miatt utasíthatta el. Az I. rendű alperes tehát azzal, hogy kijelölt iskolaként a bizottság szakvéleményére tekintettel fogadta a felperest, a reá vonatkozó jogszabályi előírásoknak tett eleget, az ő vonatkozásában jogellenesség a felperes eltérő tantervű oktatásba helyezése kapcsán ezért sem állapítható meg.

A felperes alaptalanul kérte annak megállapítását is, hogy az alperesek nem kezdeményezték a felperes visszahelyezését az általános tantervű iskolába. A perben beszerzett aggálytalan szakvéleményből okszerű következtetés vonható le arra, hogy a felperes az általános iskolai tanulmányai során mindvégig a „fogycatáros” (illetve a későbbi fogalom-meghatározás szerint a „sajátos nevelési igényű”) tanulók csoportjába tartozott. A 2008. decemberében elvégzett személyes vizsgálata is azt mutatja, hogy „mind mentális státusza, mind adaptív viselkedése alapján speciális segítségnyújtás nélkül önállóan jelenleg sem tudnak megfelelni a normál iskolai követelményeknek.” (14. sorszámú szakértői vélemény 2. oldal) Erre tekintettel - a perbeli szakvélemény kifejezett megállapítása szerint - a felperes nem lett volna képes normál tantervű általános iskolában tanulni. Mindezekből okszerűen vonható le a következtetés arra, hogy a rendes oktatásba való visszahelyezése a felperesnek a későbbiek során sem volt indokolt.

A felperes azt csupán állította, de a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére semmilyen módon nem bizonyította, hogy az eltérő tantervű oktatásban részesítése bármilyen módon kapcsolatban állt volna a felperesnek az Ebktv. 8. §-ának b), c) és e) pontjában megjelölt különös tulajdonságaival. A rendelkezésre álló peradatokból megállapíthatóan a felperes értelmi képességének vizsgálatára származásától függetlenül az óvoda, illetve a nevelési tanácsadó kezdeményezése alapján a törvényes képviselőjének egyetértésével került sor, a III. rendű alperes által a vizsgálatok időpontjában irányadó jogszabályok és az országosan elfogadott protokoll szerint elvégzett vizsgálatok eredményeként állapították meg a felperes eltérő tanterv melletti fejlesztést igénylő állapotát, így alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy feltehetőleg roma származása miatt javasolták tanulmányai megkezdését és későbbiekben folytatását is az I. rendű alperesnél. Ilyen körülmények között nem volt megállapítható, hogy a felperest az Ebktv.-ben meghatározott hátrányos megkülönböztetés érte, és így az sem, hogy személyhez fűződő joga e körben sérült.

Mindezekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerinti indokbeli pontosításokkal és kiegészítésekkel helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

Az eredménytelenül fellebbező felperes az ügyvédi munkadíjból eredően felmerült saját másodfokú perköltségét maga köteles viselni és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles megtéríteni az alpereseknek az ügyvédi munkadíjból eredően felmerült másodfokú

perkölségét, amelynek összegét az ítéltábla a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján hivatalból állapította meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-ának figyelembevételével, de az elsőfokú bíróságtól eltérően 25 % ÁFA megállapításával, ugyanakkor a (6) bekezdés szerinti mérsékelt összegben, figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor.

A felperes a személyes költségmentessége folytán pervesztessége ellenére sem volt kötelezhető az állam által előlegezett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére, ezért az illeték az állam terhén maradt a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése, illetve 14. §-a alapján.

D e b r e c e n, 2010. március 25. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -